Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6898
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

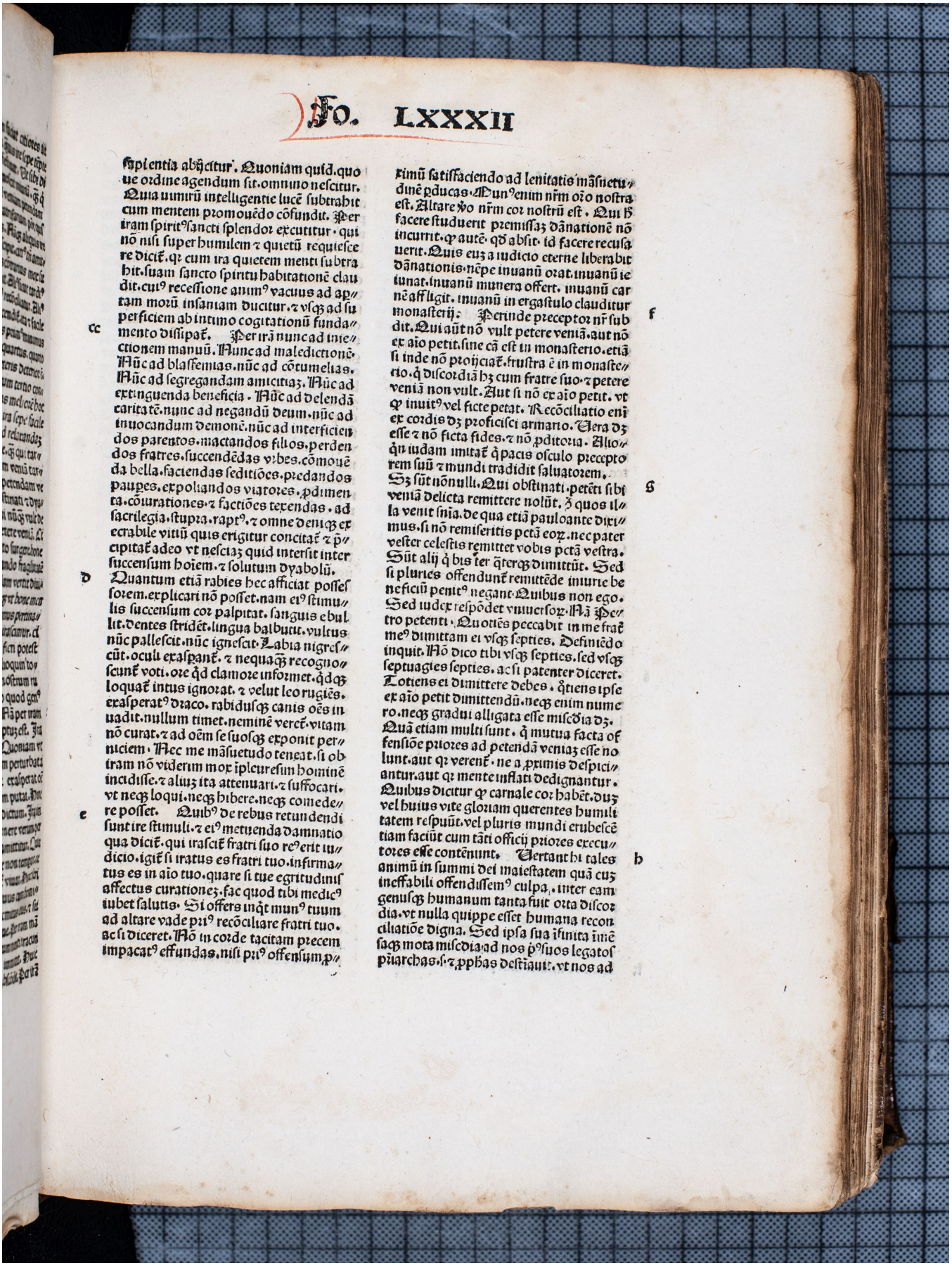

sapientia abijcitur. Quoniam quid. quo
ue ordine agendum sit. omnino nescitur.
Quia uimirū intelligentie lucē subtrahit
cum mentem promouēdo cōfundit. Per
iram spiritꝰ sancti splendor excutitur. qui
nō nisi super humilem ⁊ quietū requiesce
re dicit. qꝛ cum ira quietem menti subtra
hit. suam sancto spiritu habitationē clau
dit. cuiꝰ recessione animꝰ vacuus ad ap
tam morū insaniam ducitur. ⁊ vsqꝫ ad su
perficiem ab intimo cogitationū funda
cc mento dissipat. Per irā nunc ad inie
ctionem manuū. Nunc ad maledictionē.
Nūc ad blassemias. nūc ad cōtumelias.
Nūc ad segregandam amicitiaꝫ. Nūc ad
extinguenda beneficia. Nūc ad delendā
caritatē. nunc ad negandū deum. nūc ad
inuocandum demonē. nūc ad interficien
dos parentos. mactandos filios. perden
dos fratres. succendēdas vrbes. cōmouē
da bella. faciendas seditiōes. predandos
paupes. expoliandos viatores. ꝓdimen
ta. cōiurationes. ⁊ factiōes texendas. ad
sacrilegia. stupra. raptꝰ. ⁊ omne deniqꝫ ex
ecrabile vitiū quis erigitur concitat ⁊ p̄
cipitat adeo vt nesciaꝫ quid intersit inter
succensum hoīem. ⁊ solutum dyabolū.
d Quantum etiā rabies hec afficiat posses
sorem. explicari nō posset. nam eiꝰ stimu
lis succensum cor palpitat. sanguis ebul
lit. dentes stridēt. lingua balbutit. vultus
nūc pallescit. nūc ignescit. Labia nigres
cūt. oculi exaspant. ⁊ nequaqꝫ recogno
scunt voti. ore q̄d clamore informet. q̄dqꝫ
loquat intus ignorat. ⁊ velut leo rugiēs.
exasperatꝰ draco. rabidusqꝫ canis oēs in
uadit. nullum timet. neminē verēt. vitam
nō curat. ⁊ ad oēm se suosqꝫ exponit per
niciem. Nec me māsuetudo teneat. si ob
iram nō viderim mox ipleuresim hominē
incidisse. ⁊ aliuꝫ ita attenuari. ⁊ suffocari.
vt neqꝫ loqui. neqꝫ hibere. neqꝫ comede
e re posset. Quibꝰ de rebus retundendi
sunt ire stimuli. ⁊ eiꝰ metuenda damnatio
qua dicit. qui irascit fratri suo reꝰ erit iu
dicio. igit si iratus es fratri tuo. infirma
tus es in aīo tuo. quare si tue egritudinis
affectus curationeꝫ. fac quod tibi medicꝰ
iubet salutis. Si offers inq̄t munꝰ tuum
ad altare vade priꝰ recōciliare fratri tuo.
ac si diceret. Nō in corde tacitam precem
impacatꝰ effundas. nisi priꝰ offensum ꝓ
ximū satisfaciendo ad lenitatis māsuetu
dinē ꝑducas. Munꝰ enim nr̄m oīo nostra
est. Altare v̄o nr̄m cor nostrū est. Qui h̄
facere studuerit premissaꝫ dānationē nō
incurrit. qꝛ autē. qd̄ absit. id facere recusa
uerit. Quis euꝫ a iudicio eterne liberabit
dānationis. nēpe inuanū orat. inuanū ie
iunat. inuanū munera offert. inuanū car
nē affligit. inuanū in ergastulo clauditur
monasterij. Perinde preceptor nr̄ sub f
dit. Qui aūt nō vult petere veniā. aut nō
ex aīo petit. sine cā est in monasterio. etiā
si inde nō proijciat. frustra ē in monaste
rio. q̄ discordiā hꝫ cum fratre suo. ⁊ petere
veniā non vult. Aut si nō ex aīo petit. vt
qꝛ inuitꝰ vel ficte petat. Recōciliatio eni
ex cordis dꝫ proficisci armario. Vera dꝫ
esse ⁊ nō ficta fides. ⁊ nō ꝓditoria. Alio
q̄n iudam imitat q̄ pacis osculo precepto
rem suū ⁊ mundi tradidit saluatorem.
Sꝫ sūt nō nulli. Qui obstinati. petēti sibi g
veniā delicta remittere nolūt. ꝯ quos il
la venit snia. de qua etiā pauloante dixi
mus. si nō remiseritis pctā eoꝝ. nec pater
vester celestis remittet vobis pctā vestra.
Sūt alij q̄ bis ter q̄terqꝫ dimittūt. Sed
si pluries offendunt remittēde iniurie be
neficiū penitꝰ negant. Quibus non ego.
Sed iudex respōdet vniuersoꝝ. Nā Pe
tro petenti. Quotiēs peccabit in me frat
meꝰ dimittam ei vsqꝫ septies. Definiēdo
inquit. Nō dico tibi vsqꝫ septies. sed vsqꝫ
septuagies septies. ac si patenter diceret.
Totiens ei dimittere debes. q̄tiens ipse
ex aīo petit dimittendū. neqꝫ enim nume
ro. neqꝫ gradui alligata esse miscdia dꝫ.
Quā etiam multi sunt. q̄ mutua facta of
fensiōe priores ad petendā veniaꝫ esse no
lunt. aut qꝛ verent. ne a ꝓximis despici
antur. aut qꝛ mente inflati dedignantur.
Quibus dicitur qꝛ carnale cor habēt. duꝫ
vel huius vite gloriam querentes humili
tatem respuūt. vel pluris mundi erubescē
tiam faciūt cum tāti officij priores execu
tores esse contēnunt. Vertant hi tales h
animū in summi dei maiestatem quā cuꝫ
ineffabili offendissemꝰ culpa. inter eam
genusqꝫ humanum tanta fuit orta discor
dia. vt nulla quippe esset humana recon
ciliatiōe digna. Sed ipsa sua īfinita īmē
saqꝫ mota miscdia ad nos ꝑ suos legatos
p̄riarchas. s. ⁊ ꝓphas destiauit. vt nos ad